

לני פילר

[/https://mfa-candidate.netlify.app](https://mfa-candidate.netlify.app)

ספטמבר 2025

תוכן

- פיסול בחימר פולימרי
- בובות בחומרים מגוונים 1
- צילומי עיר
- ציורים
- צילומי נוף
- ציורים
- בובות בחומרים מגוונים 2
- גילוף בעץ
- הצහרת האמנית
- קורות חיים

פלורנס. חימר פולימרי. שלד חוטי מתכת ונייר אלומיניום.
2016 ס"מ. 10*20

הילדים של מר גרמופון. חימר פולימרי. שלד חוטי מתכת ונייר אלומיניום. 11*7 ס"מ. 2016

תרנגול. חימר פולימרי. שלד חוטי מתכת ונייר אלומיניום. 6*5 ס"מ. 2016

הדיות של שוק תלפיות. חומרים מעורבים. שלד קרוטון
ומסקינג טייפ נייר, ציפוי חימר מתיבש באוור, צביעה
באקריליק, סגירה בדבק פלסטי. 8*35 ס"מ כל דיווה.
2025

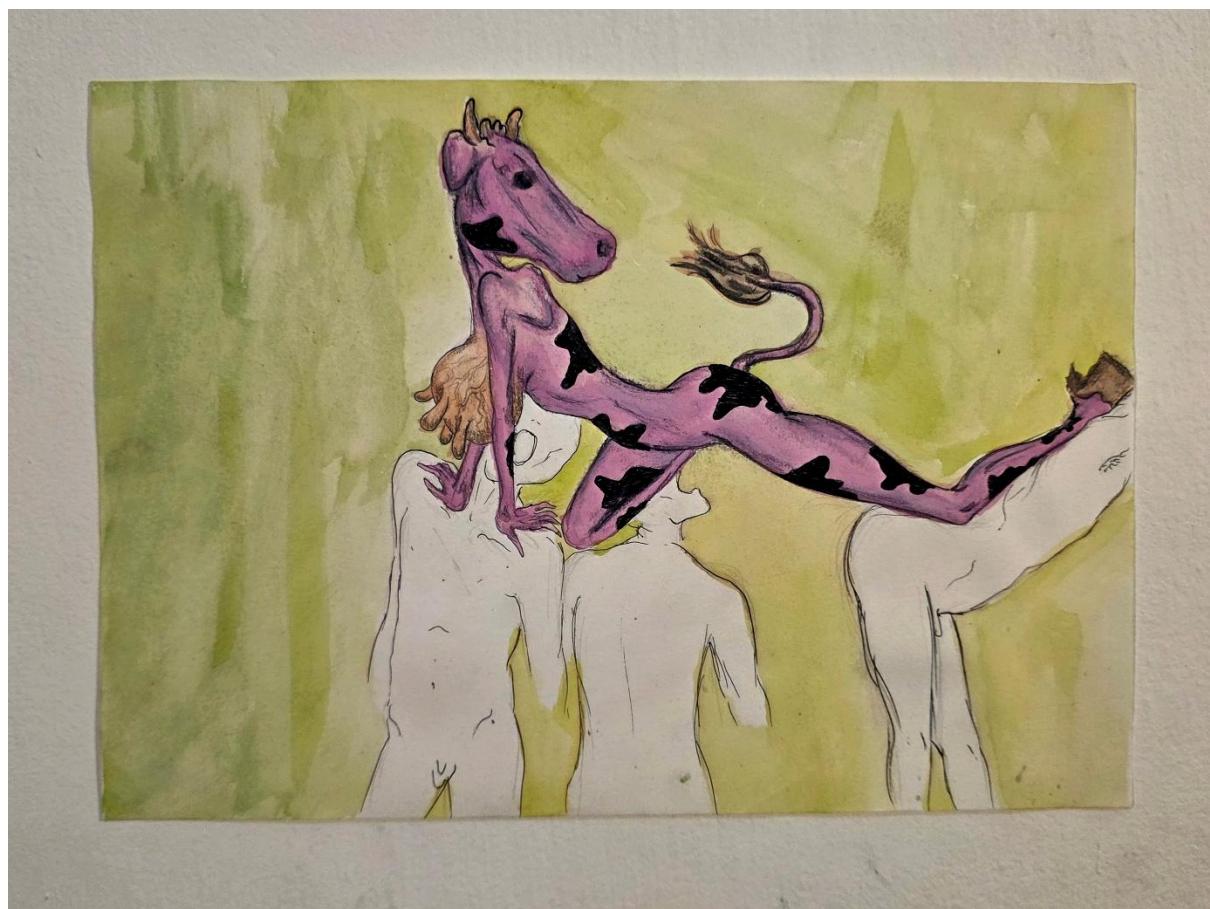
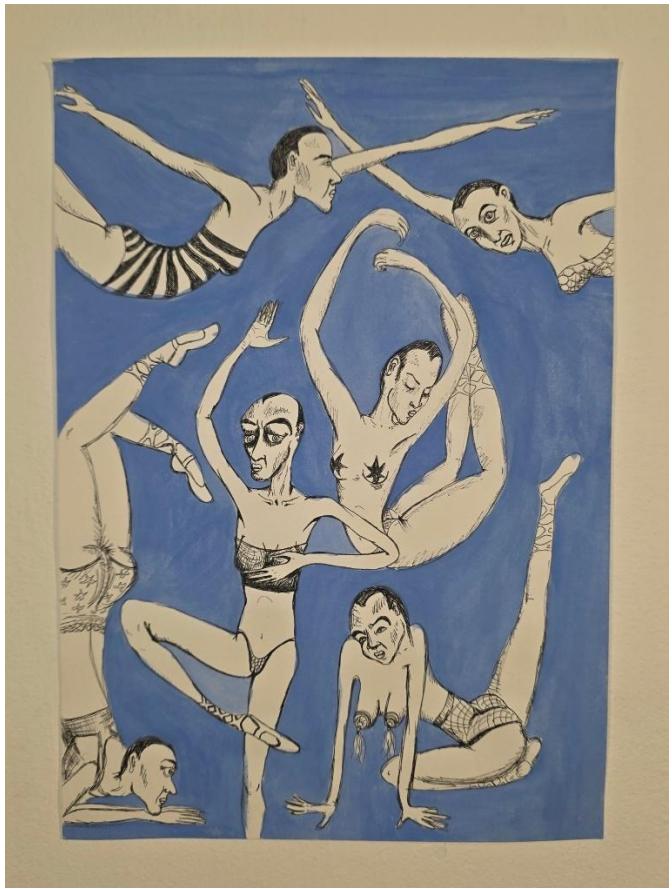
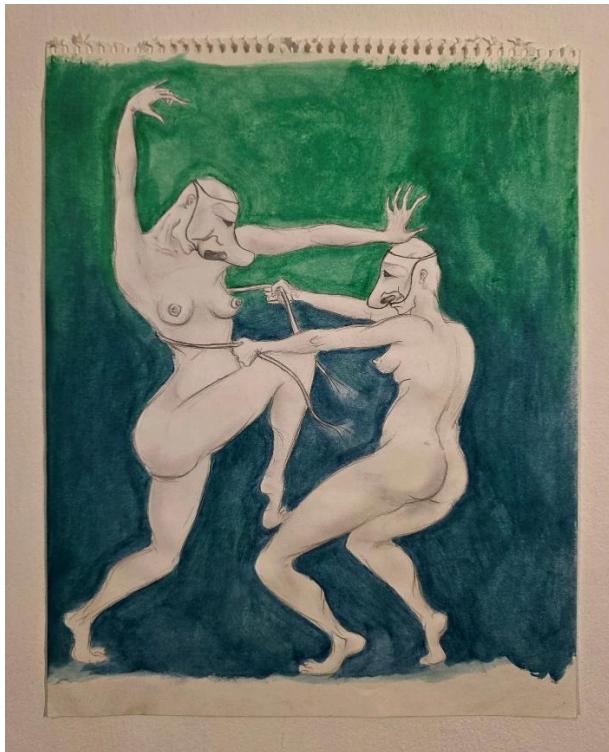

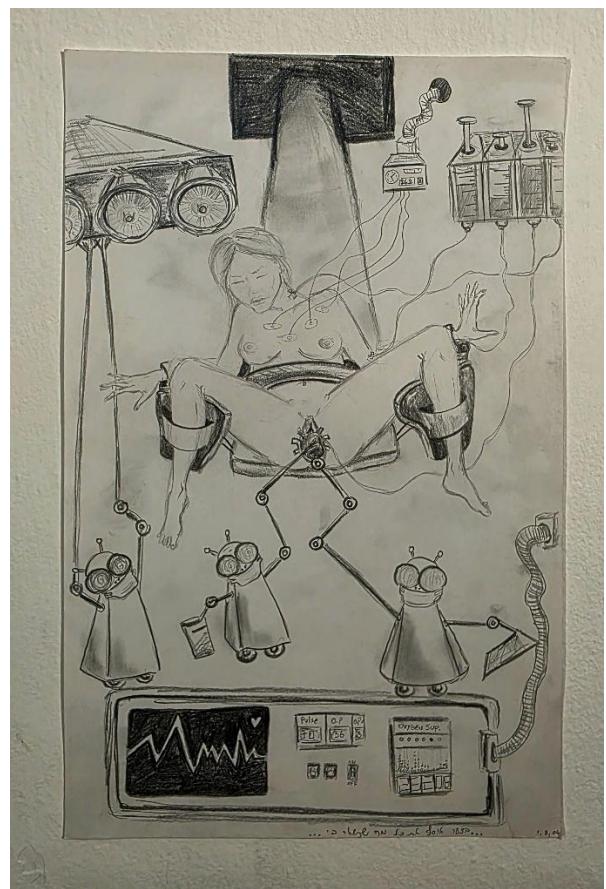
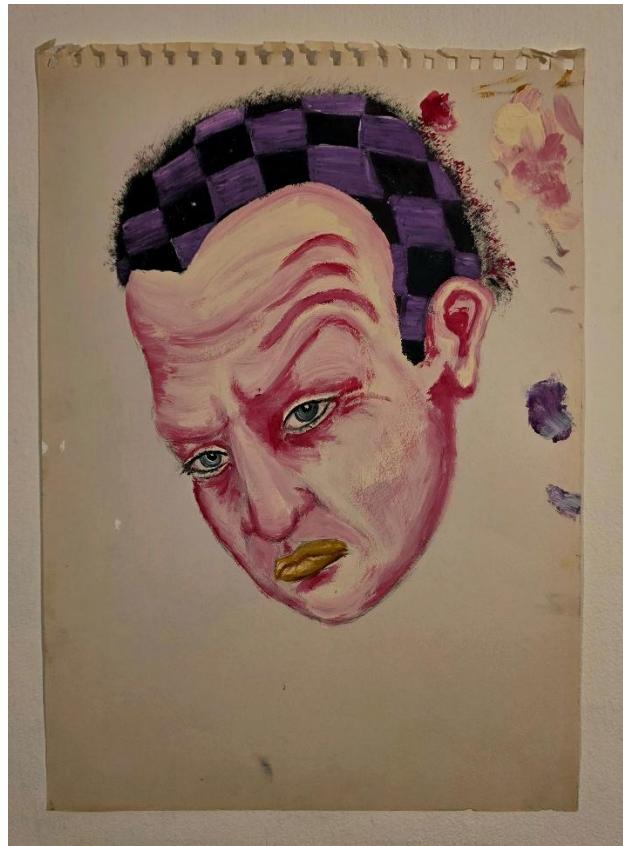
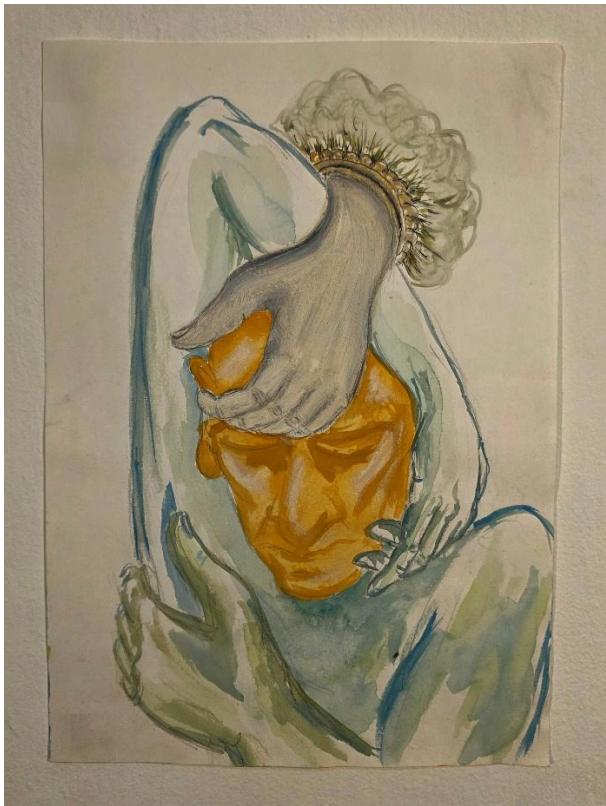
מה נוף. צילום בטليفון נייד. 2024

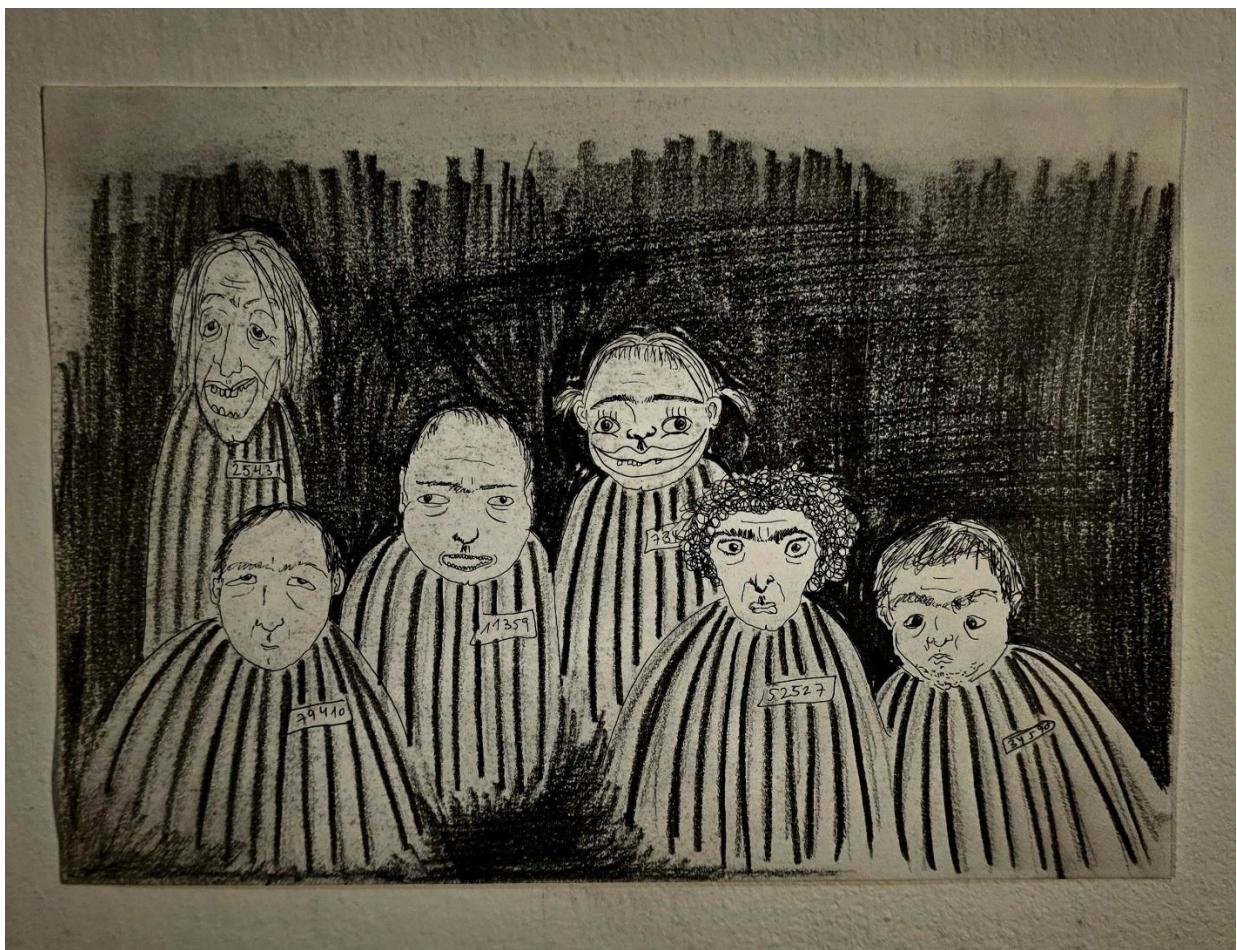

מערב הר הכרמל. צילום בטלפון נייד. 2024

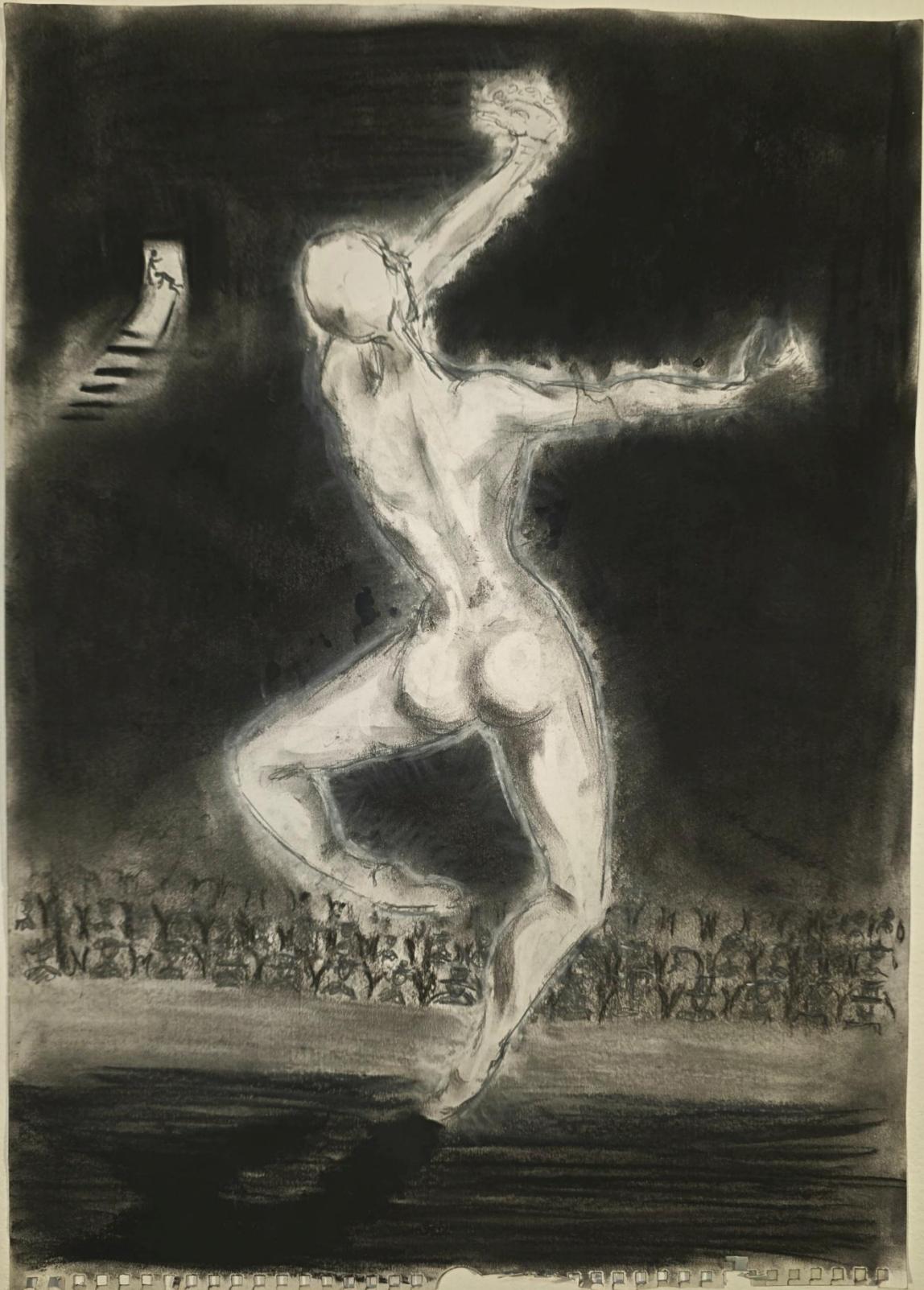

2009

NGN / 713

פלורנס 2. חומרים מעורבים. שלד קרטון ומסקינג טייפ נייר, ציפוי חימר מתיבש באויר, צביעה באקריליק וצבע שמן, סגירה בדבק פלסטיק. 25*75 ס"מ. 2024

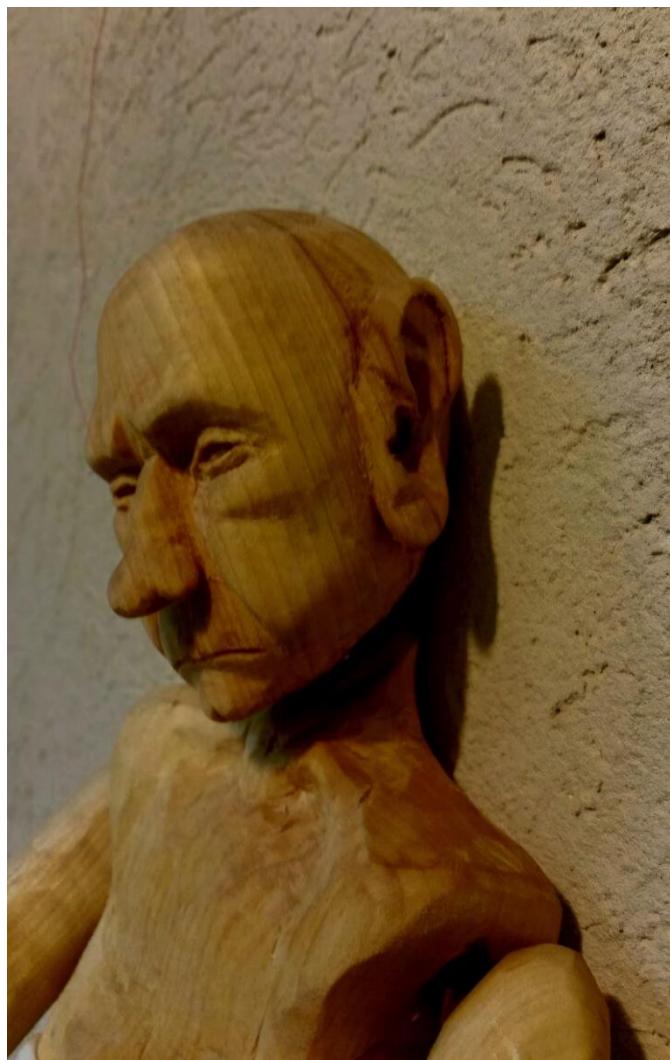

סבא. חומרים מעורבים. שלד קרטון ומסקיניג טייפ נייר, ציפוי חימר מתיבש באוור, צביעה באקריליק. סגירה בדקן פלסטיק. 2024

ילדה. חומרם מעורבים. שלד קרטון ומסקיניג טיפ נייר, ציפוי חימר מתיבש באוויר, צביעה באקריליק. סגירה בדבק פלסטי. 2024

ז'ק. עץ תרצה. גילוף בREFERENCE. 30*60 ס"מ. 2017

הצהרת האמנית

רקע אישי וקונטקט

נולדתי בברזיל בשנת 1985 ואומצתי על ידי ישראלית מקיבוץ משמר השרון. בשנותי הראשונות ביליתי כמעט מדי יום בבית הקשיישים של הקיבוץ, שאמי ניהלה באותה תקופה. הזקנה והמוות היו מבחינתי חלק בלתי נפרד מהחיכים, והם המשיכו ללוות אותי לאורך השנים: למדתי סייעוד, עבדתי כאחות בהוספיס בבית החולים שיבא, ובמהלך התמחיתי בפסיכיאטריה.

כשהייתי בת שמונה עברת עמִי לקיבוץ יפעת. הנופים השתווי, את אדמת החמרה של עמק חפר החליפה האדמה הכבידה של עמק יזרעאל, והיה לי הרבה מה ללמידה על הסביבה החדשה. את רוב זמני ביליתי בניהול "יומני קקירות" של עצים – בעיקר עצי זית עתיקים – ולכיתה הייתה נכנסת רק בשיעורי מלאכה וטבע. שם פרחתה.

במשך כל חיֵי העסיקו אותי נושאים של זהות וסמכות. צילה עם הפרעת קשב, בית הספר היה גורם מDCALL במיוחד: יכולתי לפסל בחימר במשך שטים עשרה שעות ברצף, אבל לא יכולתי לעקוב אחר הנאמר בכיתה במשך שיעור של 45 דקות. את העולם ראייתי בדים ויזואליים, במזיקה, והתקשיתי להתנסח במיללים. המחברות שלי היו כולן צירום, ופה ושם הופיעעה כוורתה של נושא לימוד. אף אחת מהן לא הייתה המשך. זו הייתה חוויה של אילמות ובידיות, בבית הספר וגם בבית.

בציור ענינו אותי תמיד הגוף האנושי, התנועה שלו, הפגמים שלו. דרך מנה גוף והבעה ניסיתי לתפос רגעים של אינטראקציה בין אנשים, וליצור דמיות שככלן היה דו-גופני או תודעתי, שתמיד היה בעיני חלק מרתק מהאנושיות. כמעט באובססיביות הייתה מציירת פנים וגוף נשים, ובהסתכלות לאחר נדמה לי שהיפשתי פנים וגוף שיגלו לי מי אני.

בסביבות גיל 30 עבר התיעול היצירתי שלי מצייר פיגורטיבי לפיסול פיגורטיבי. החלטתי בגילוף בעץ, המשכתי לחימר פולימרי, ומשם הגיעתי לבובנות. העניין שלי במדיה הזה מעולם לא היה הפעלת הבובות, אלא יצירתן מחומרים שונים – בעיקר נייר, קרפטון וחימר מתיבש באוויר. אני נהנית לנסות חומרים חדשים כדי לבדוק מענים שונים לצרכים כמו הפחחת משקל, בסיסים שונים לצבעה וಗמישות (למשל, לאחרונה גיליתי את השימוש של ספוג עטוף בגaffer טיפ). אני מתנסה גם בדבקים שונים, ולא רק באופן פונקציונלי, אלא חלק מחומר הפיסול.

על אף שהטיפורה שלי עם הבובות נמשך כבר מספר שנים, מבחינתי הוא בראשית דרכו. אני משתמשת לשלב את הבובות עם סוגים שונים של מדיה: מזיקה, תארה, צילום וידאו, פרוג'קשן מאפינג. לאחרונה אני גם נ נהנית ללמידה לתכנת בקרים על מנת להפעיל מנועי סרוול ולהעניק לבובות תנוצה עצמאית. הרצון ליצור סביבה הדומות לצנوت עשירות ויזואלית וקולית מעסיק אותי בily הרף. הבובה תמיד אלמת, תמיד מופעלת מבחווץ, הבעתה תמיד קופואה, אבל הסצנה שבה היא משתלבת מבחינת תפוארה וואנד מספרת את סיפורה. והטיפורה, כמעט תמיד, ממצב אותה חברותית ותודעתית.

בשנה וחצי האחרונות אני מתגוררת בשכונת הדר בחיפה, שהיומיום בה מזמן מפגשים עם נשים בזנות, מכורים לסמים, ואנשים עם קשיים נפשיים, בעיקר סכיזופרניה. יותר ויותר אני מוצאת אותם לבובות שלי, ואולי מנסה להבין מה הן אומרות.

תמה מרכזית שמעסיקה אותי היא המצב הדיסוציאטיבי (dissociation). חווית אישיות של עטיפות מסכות מול אחרים, רצוי עד מחיקת העצמי, אילמות ושיתוק או שוטטות ממושכת בדמות – בעיני כל אלה קשורים לאותו ניתוק פנימי שמאפיין דיסוציאציה. אני מתיחסת למצב זה לא כבירה אלא קרע בזהות, פירוק של הגערין העצמי. הקרע הזה מפחיד ומסקרן אותי, ואני מנסה לבחון אותו ביצירה: את הבוותי, תנעותיו, ציליו.

אני מתבוננת בדיסוציאציה ברמות שונות. ברמת הפרט – כתגובה לחוויות קשות שמעוררות את תפיסת העצמי. ברמה החברתית – כניתוק קולקטיבי שמאפשר התמודדות עם דה-הומנייזציה, למשל במצבים של דיכוי, כיבוש, כפייה או התניה מוסדית. בעבודותי מוכחת ביקורת על צבא, דת, לאומי, מוסדות פסיכיאטריים ובתי חולים. כולם מייצרים נתק בין האדם לאנושותו.

העיסוק שלי בדיסוציאציה מלאה בקריאה ובלמידה: בשנה האחרונה למדתי בבית הספר לבובנות – תיאטרון בית-9, ונחשפט לシアטרון המדוכים, לכתיבה ביקרותית על מוסדות ולניתוח של תפיסות דתיות שמרחיקות את האדם מהעצמי. ניסיוני כאחות הפגיש אותי עם פרקטיקות רפואיות שיוצרות ניתוק תודעתי – למשל תרופות מרגיניות כמו אופיאידים ובנזודיאזפינים. אותן תרופות משמשות את המכוירים ברחוב.

עבורו העיסוק באמנות מרוקן את העומס המנטלי ומספק פורקן לחומרים הסמליים שאני אוגרת. אני מתיחסת לכך לעיתים כתהlixir של יצירת ארכיוון פנימי – רעיונות שנאגרים, נחים, לעיתים נשכחים, ולפעמים מתגלים מחדש שנים, עם צבע ומשמעות חדשים, אך תואתם עלי בפועל היא פרקטיקה של ויסות נפשי.

ברמה החברתית, אמונות היא בעיני כדי ליצור חווון דרך גיון. כמו שהמגון בביולוגיה מבטיח עמידות, כך מגון ביטויים באמנות יוצר חווון חברתי. אמונות יכולה לעורר מחשבה ורגש, לפרק היררכיות, לשאול שאלות על זהות, לאומיות או כלכלה, ולהשוף את המנועים של מערכות הכוח. היא יכולה להיות פוליטית, אינטימית, קהילתית או אישית – ולפעמים כל אלה בעת ובעונה אחת.

תחומי עניין מרכזים

אני עוסקת בזקנה, במחלות נפש, בהתמכרות, בגיסה ובמוות – הן ברמת הפרט והן ברמה החברתית והתרבותית. אולי מפני שאני לא חווה רתיעה מהנושאים הללו, נוח לי להתבונן בכללים שבהם מתבצעת הדה-הומנייזציה של הדחוון והחלש – חומרים נרקוטיים, תרופות פסיכיאטריות, מוסדות רפואיים, פרקטיקות דתיות. המתודולוגיה האמנותית שלי נשענת על חקירת חומרים ובדיקה של האפשרויות שהם מציעים. אני בוחנת שילוב של סוגי מדיה דיגיטליים כמו תאורה, סאונד והקרינה, לצד שילוב של מנועים ובקרים ליצור תנועה.

יש בי נטייה מסוימת לאגרנות: אני מוצאת פיסות של חומר ושומרת אותן מ恐惧 מחשבה שיום אחד נמצא בהן שימוש. בסופו של דבר זה אכן קורה, ונדמה לי שיש איזה קשר בין מקור החומר לאופי היצירה. גם הדמיות שלי הן יותר אוסף של תוכנות – ושל פגמים – מאשר איזה שלם, כי אין שלם במקום שיש בו קרע. ונראה לי שאולי יש קרע בהכל. בסופו של דבר אני חוזרת שוב ושוב לשוללים, לאוכלוסיות שנדחקות הצדקה, וسؤالת דרך האמנות מה אפשר לגלוות שם.

אני מוקווה שבתוכנית אפתח קשרים יצירתיים עם אמנים ואמניות נוספים – חברים למסע היצירתי, לשיחה, לשיתוף ולמחקר. אני שואפת לפתח יכולת לבנות חללים מורכבים של תaura, סאונד ותנוועה. חללים שהקומפוזיציה שלהם מזמין התבוננות, אך גם מעוררת אי-נוחת ותהייה. אני רוצה להיות חלק מהקהילה חוקרת ותומכת, להפרות ולהיות מופריה. גileyti בלימודי הבובנאות כמה מיוחד הקשר שנוצר ביצירה משותפת, וכמה השראה נובעת מהפגש זהה. מסגרת היא דבר חשוב עבורו. כאשר מأتגרת על ידי כוחות חיצוניים (מטילות, שאלות, ביקורת, לוחות זמינים והגשות), אני מצליחה לנוכח לעצמי יותר בהירות איך להתקדם ולאן לכוון. בסופו של תהליך אני מוקווה שהתוכנית תאפשר לי לפתח כלים לייצור מסגרת פנימית עצמאית שתמשיך לתוך בי בהמשך הדרכ.

התפתחות אישית

בכל הנוגע לייצירה בפועל, מגיל צעיר ריתקן אותו פסלים קינטיים ואוטומטות. השראה גדולה אני שואבת מאמנים קינטיים ומבובנאים שונים – ז'אן טינגלி, נמו גולד, ועוד. ההתבוננות בהם עוזרת לי להבין איך תנועה, חזירתיות ומכניקה פשוטה יכולים להפוך לחוויה רגשית ועמוקה. ברמה הנושאית, בעבר האמנתי שאמנות חייבת לייצר אי-נוחת ולהתמקד בכאב, בעיות ובמוגבלות. ביום, לצד הכאב, אני מוצאת עניין גם בהרמוני ובאסתטיקה, גם כי אני שואבת מזה קצת נחת, אבל גם אולי-caret מה שנחשב מכוער ודיסוננטי. אולי הוא לא רק.

תעסוקה

טכניון. היחידה לגיון, שוויון והבללה	2024-2025
רכזת ניהול	
הוספיס אונקולוגי. ביה"ח שיבא תל השומר	2021-2024
אחות מוסמכת	
מרכז לרפואה דחופה. ביה"ח איכילוב. תל אביב	2019-2021
סטודנטית לסייע	
Milan-Innovincy . אג-טק פיננסי . מזרח אפריקה	2015-2018
מנהל פרויקטים ופיתוח מוצר	
אוניברסיטת חיפה . החוג לגיאוגרפיה וסביבה האדם	2011-2013
מתרגלת ועובדת מחקר	
המועצה הישראלית לירושלים. חטיבת אוקולוגיה	2009-2011
מדריכת מדעים	

לימודים

לימודי בובנאות, תיאטרון בית-9, חיפה (סה"ב שעות אקדמיות: 336 ש"ס)	2024-2025
השתלמות בפסיכיאטריה (על בסיסי בסיעוד בריאות הנפש) בית ספר לסייע, ביה"ח מאיר (לא ציון ממשלתי)	2023-2024
קורס טיפול פליאטיבי, אונ' בן גוריון, החטיבה לבריאות בקהילה	2020-2021
הסבת אקדמיים לסייע (תעודת אחות מוסמכת) בית ספר שיינברון לסייע, ביה"ח איכילוב	2019-2022
קורס פרמקלצ'ר, מכללת אורנים	2012-2013
תואר ראשון בגיאוגרפיה ולימודי סביבה, אונ' חיפה בית הספר למדעי הסביבה	2009-2012

שירות צבאי

בלבנית. צוות חנ"מ אמל"ח. יחידת עוקץ

שפות

עברית – שפת אם
אנגלית – דיבור, קריאה וכ כתיבה ברמה גבוהה

לני פילר